

Utemeljitev petih nagrajenih besedil literarnega natečaja *Napiši pravljico o sebi* ob jubilejnem letu Ele Peroci. Na literarni natečaj je prispelo 105 prispevkov.

* * *

Luna Ambrož Kolenbrand, 11 let

OŠ Prule

mentorica Suzana Stojanović

Naslov dela: ***Pravljica o Luni***

Petošolka Luna večkrat posluša, da je drugačna, čudna in nenavadna. Celo njeno ime je neobičajno. Ne mara sončnih zahodov, roza barve, vanilijevega sladoleda, pice in belih nogavic. Rada se pogovarja z živalmi, rastlinami, plišastimi igračkami in sama s seboj. Pred spanjem vedno razmišlja »filozofske misli«. A to jo vseeno malce vznemirja. Je biti drugačen, slabo, razmišlja. Mogoče bi morala biti takšna kot drugi?

Luna globoko v srcu ve, da je najbolj prav slediti sebi, četudi se zdi drugim »odštekana«. Biti drugačen je v redu. Samo nenavadni ljudje lahko spremenijo svet in Luna bi ga rada spremenila z umetnostjo. Želi si postati pisateljica ali igralka in tudi drugim pomagati, da bi izrazili svojo osebnost in sledili svojim sanjam.

Lunina pravljica o sebi je našla svoj zgled v pravljičah pisateljice in pedagoginje Ele Peroci, ki si je srčno želela, da bi vsi otroci razvili svoje darove ter odrasli v ustvarjalne in srečne ljudi.

* * *

Teo Bukovec, 11 let

OŠ Kobilje

mentorica Tjaša Volmut

Naslov dela: ***Pol-jutro, pol-dopoldne***

Pravljica pisateljice Ele Peroci *V sredo predpoldne*, ki uvaja literarni natečaj, govori o šolarjih, ki si želijo slišati pravljico o sebi. V njej bi radi postali junaki, ki uresničijo svoje življenjske sanje.

Enako razmišlja tudi enajstletni Teo. Po zgledu pravljice Ele Peroci nam predstavi enega od šolskih dogodkov, ki se je zgodil med pol-jutrom in pol-dopoldnevom. V razredu je vladala tišina in učencem je bilo dolgčas. Tudi sošolcev ni bilo veliko, razen treh, ki so postajali vse glasnejši. Učiteljica se je domislila načina, da bi jih umirila in je predlagala, naj se drug drugemu predstavijo.

Teo je v svoji pravljici na kratko predstavil sebe in svojo prihodnost. Izvemo, da ima rad računalniške igrice, svojega kužka in prijatelje, v prihodnosti pa si želi postati kmet, delati na poljih in pridelovati hrano za živali.

Teova pravljica je lepa, smiselna, z veliko občutka za izzive današnjega časa, in, na Teovo in našo srečo, tudi uresničljiva.

* * *

Lara Mavrič, 9 let

OŠ Dobrovo

mentorici: Lidija Benedetič in Ivanka Škerlj

Naslov dela: **Lara in čarobne češnje**

Larina pravljica o čarobnih češnjah se giblje na meji med resničnostjo in domišljijo, prav tako kakor številne pravljice Ele Peroci. Devetletna Lara nam v njej predstavi svoj domači kraj Imenje in šolske težave s skupino predrznih sošolcev, ki jih Lara imenuje klan sitnobe. Ti neotesanci Laro in njene najboljše prijateljice zbadajo z žaljivkami in jih spravljajo v jok. Zaradi njih ne upajo v šolo.

Za deveti rojstni dan prijateljice Lari podarijo sadiko češnje. Lara jo posadi na vrtu in čaka na prve sadove. Ti so čarobno sladkega okusa, kdor jih poje, se počuti čarobno. Prijateljice sklenejo, da jih bodo ponudile tudi nesramnim fantom, klanu sitnobe, in od tu naprej se začne dogajati »nekaj čudnega, ampak čudovitega«.

Lara je svojo pravljico o sebi tudi bogato ilustrirala. Vse robove je okrasila s sladkimi češnjami, potem pa je narisala še sebe, svoje češnjevo drevo in čarobne češnje, ki spodbujajo k prijaznosti in strpnosti.

Kako lepa pravljica, Lara! Ali lahko pridemo na češnje tudi mi?

* * *

Iva Pirnat, 7 let

OŠ dr. Ivana Prijatelja Sodražica

Naslov dela: **Slikarka Iva**

Pisateljica Ela Peroci v svojih pravljičah pogosto opisuje otroke pri risanju, še zlasti svojo mlajšo hčerko Anko, ki je o sebi pripovedovala z risbami in je, ko je odrasla, postala slikarka.

Zato nas zelo veseli, da se je tudi sedemletna Iva odločila napisati pravljico o deklici Ivi in njenem veselju do slikanja. V svoji zgodbi, lično napisani z velikimi tiskanimi črkami, nam je zaupala, da Iva najraje slika jesensko pokrajino in da so ji vseč žive barve. Naslikala je čudovit jesenski gozd in sliko obesila na steno. Pogled na gozd ji je pomagal zaspati.

Pripovedovalka Iva je svojo pravljico tudi ilustrirala. Ob besedilu je narisala zlatorumeno jesensko sonce in jesensko drevo, ptico, ki se najbrž odpravlja v tople kraje in Ivo, pred velikim platnom, s čopičem v rokah in širokim nasmehom na ustih. Najbrž bo naslikala novo umetnino.

Trdno verjamemo, da bo Iva, ki je pravljico napisala in narisala, nekega dne tudi v resnici postala uspešna umetnica.

* * *

Neža Plevčak, 10 let

OŠ Prebold

mentorica Simona Žvikart Repnik

Naslov dela: ***Pravljica, ki si jo vsak zaželi***

Pisateljica Ela Peroci je v svojih pravljicah ubesedila tudi poučne teme. V kratkih zgodbah nam predstavlja cvetlice in drevesa ter se z otroki pogovarja o naravi. Njene zgodbe spodbujajo otrokovo radovednost in raziskovanje.

Petošolka Neža ima podobne sanje. V svoji pravljici o sebi nam zaupa, da bi se rada ukvarjala z naravoslovjem in delala v laboratoriju. Tam bi raziskovala bakterije in viruse ter izdelovala zdravila. Sošolci njene izbire ne podpirajo, a Neža kljub temu vztraja na svoji poti.

Ob pomoči staršev se nazadnje izšola za poklic živilskega tehnologa. Delo z veseljem opravlja in spozna veliko enako mislečih ljudi, se optimistično zaključi Nežina pravljica.

Načrt svoje kariere poti je Neža podkrepila z risbo iz laboratorija, na kateri prepoznamo molekulo vode, ter osnovno laboratorijsko opremo.

Upamo, da bo Neži svojo pravljico uspelo uresničiti. To je uspelo tudi prvorojeni hčerki Ele Peroci, deklici Jelki iz pravljice *Moj dežnik je lahko balon*, ki je postala biologinja in urednica številnih poučnih knjig za otroke.

* * *

Članice komisije za izbor so bile:

- predsednica Ida Mlakar Črnič, pisateljica,
- članica mag. Darja Lavrenčič Vrabec, vodja Pionirske – centra za mladinsko književnost in knjižničarstvo,
- članica Lavra Tinta, knjižničarka.